

187 PASTOR STOCKFLETH.

Saima n:o 9 27.II 1845

Vi förmoda, att det skall vara mången landsman kärt att erhålla underrättelser om denne man, den Finska folkstammens och Finska språkets varma vän. Hr: Stockfleth har åter vistats bland sina Lappar, outröttlig att bland dem sprida ljus och bildning. Den 4 December sistlidet är befann han sig uti Karesuando, men skulle i medlet af Januari begifva sig nedåt Sverige och i början af Februari inträffa i 10 Hernösand. Han reser vidare öfver Stockholm till Christiania, dit han hoppas anlända i medlet af April månad, för att vistas här det öfriga af året. Hr Stockfleth är sinnad att vid Universitetet i Christiania under detta års sednare Semester hålla föreläsningar öfver Finska språket. Föga öfver ett tiotal år är förflutet, sedan första föreläsning öfver Finska språket hölls vid landets eget Universitet, och nu höres dock åtminstone Finlands och Finska språkets namn i ett fremmande Universitets hörsalar. För denna ära att utom eget land vara kända och nämnda hafva Finnarne att tacka Pastor Stockfleth.

20

188 SCHLARAFFENLAND.

Saima n:o 10 6.III 1845

Det bor en väldig ande uti nordanlanden,
 Han kallar sig H. T. Med pennan uti handen
 Han sitter dagen om, han sitter långa natten
 Och doppar pennan i sitt underbara vatten.
 Han skrifver, skrifver: hur på kartan öfver jorden
 30 Der syns en liten fläck, högt upp i kalla nordnen;
 Hur fläcken rutig är af blåa sund och sjöar,
 Hur mellan dem man ser Lycksalighetens Öar.

»Hur ser här icke ut,» den väldige nu talar,
 »Helt annorlunda än i andra jordens dalar!
 Här skyhög bildning står – en bildning tyst som muren,
 Här män af handling bo – som sköta middagsluren,
 Här lärdom ges *en gros* – som under skäppan gömmes,
 Här snillet frodas godt – det födes, dör och glömmes,
 40 Här lysa stora namn, som stjernorna om julen,
 Dock deras glans ej ses, ty himlen jemnt är mulen,
 Här finnes bok vett nog – fast folket ej plär läsa,
 (Det skadar ej, ty vett har här den, som har näsa)
 Auktorer födas här – fastän till allas lycka
 En kristen själ ej vill de rara skrifter trycka,
 Här pengar flyta in – f-n vet hur hit de hitta!
 Här blomstrar industrin – och alla menskor sitta
 Med händerna i kors och ingen lust försaka.
 Så står här hvarje sak i stigande tillbaka»!

50

»Dock – hvem vill tro det? – här ju ännu något felar.
 Lycksalighetens land än jordens brister delar;
 Här saknas ju tyvärr en sak: offentligheten –
 Det är ett vacuum uti fullkomligheten,
 Ett intet blott, men mig den starka skrifvaranden
 Det hindrar dock att öfverskygga nordanlanden.»